

DOMÈNEC UMBERT

RELACIONS I EXPOSICIONS EN LA SEGONA FASE

Lerma, viatge olímpic a Barcelona

El president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, va viatjar el passat dia 6 a Barcelona per tal d'inaugurar, aparentment, l'exposició de Xavier Mariscal «Cent anys a Barcelona».

Lerma, sense desapropiar la visita, hi va mantenir contactes amb Pasqual Maragall, Raimon Obiols i, d'una manera informal, amb Jordi Pujol.

M. Alberola

L'itinerari perfilat per a la visita de **Joan Lerma** a Barcelona contemplava que a les 14,30 del 6 de juny l'alcalde **Pasqual Maragall** saludaria el president valencià a les portes del Palauet Albéniz, a Montjuïc. La previsió es va mostrar certa. I després de les exigències de la formalitat, ells dos més el conseller d'Indústria valencià **Andrés García Reche**, el director del gabinet del president **Ximo Puig**, els tinentes d'alcalde **Lluís Armet** i **Francesc Reventós** i el cap del gabinet de l'alcaldia **Xavier Roig** van compartir taula, conversa i gastronomia. Els caps de segu-

retat feien idèntic exercici en una sala annexa. Els xofers s'ho feien al Parc de Montjuïc. I els periodistes, al restaurant de la Fundació Miró. És evident que els menús i les converses variaven.

Prèviament, l'expedició valenciana, acompanyada per un parell de guàrdies motoritzats als quals s'havia identificat amb senyals des dels fars a l'entrada de Barcelona, havia parat al carrer de Nicaragua, on hi ha la seu del PSC. Allà Lerma i **Raimon Obiols** havien examinat les seues relacions inexistentes i havien acordat fundar-les. Probablement perquè no estava gens bé que Lerma alternara més amb **Jordi Pujol** que amb els socialistes catalans.

La conferència de premsa, havent dinat l'alcalde i el president, estava decidida per a les 16.00 hores en les dependències del Palauet que fa funcions de residència esporàdica a la monarquia. Una sala d'un hiperhistoricisme complicat, decorada amb gerros amb motius municipals, amb canelobres com a mínim platejats, amb frescos de catolicisme sideral i amb l'aire condicionat eficaçment camuflat. I amb un servei enèrgic que obsequia amb cafè discret i conyac notable. L'acte es retardava vint minuts. Trenta. I finalment, amb una expectació dilatada, apareixen els comensals.

Després del contacte amb la prem-

sa, Lerma, sense Maragall, es dirigeix a les oficines del COOB'92, on manté una breu entrevista amb el director general del Comitè Olímpic, **Josep M. Vila**. Acabada la recepció, **Jordi Parnal**, president de l'Institut Municipal d'Urbanisme, té per missió acompanyar els visitants per les principals obres de l'Anella i la Vila olímpiques. Per un lloc i l'altre prospera un panorama de paletes amb la pell incinerada i brillantor del 14-D als ulls. D'ací, l'agenda indica que la comitiva ha de traslladar-se a la Fira Internacional, on **Ricardo Cels**, director del saló de Creació i Desarrollo de Empresas, li farà la recepció.

Remuntat el Paral·lel des del port, els tres cotxes oficials penetren al recipient dels negocis, entre dues rèpliques d'aquell campanar venecià des d'on Galileo Galilei defensava la utilitat del telescopi. La recepció, cordialment en castellà al principi com l'entrevista del COOB, s'efectua entre un trànsit molt mogut de *yuppies* amb unes quantes *opes* a la cartera. Lerma recorre els salons de creació i desenvolupament d'empreses i el de noves tecnologies, amb un García Reche molt pendent del tema. Hi havia prevista una salutació a l'empresari d'empresaris **José María Cuevas**, cosa que no va passar perquè, segons les versions, don José María perdia l'avió o perquè don José María estava amb Pujol.

Els vehicles i els motoritzats tornen a enfilel·lar-se pel Paral·lel cap al mar. Són les 20.00 hores i això permet una miqueta de distensió, ja que l'exposició *100 anys a Barcelona* de **Xavier Mariscal** no s'inaugura fins mitja hora després. Lerma aprofita per fer un passeig pel Moll de la Fusta, amb inevitable interès pels iots i les barques. S'encén un havà congressual i els escortes van darrere engolint-se el fum. Mentre es fa l'hora, seu a una terrassa i se'n paga una. El protocol es relaxa i García Reche segueix el ritme d'una cançó de Nina Simone amb els punys i amb les cames.

El més puntual a arribar a la vora del moll, on hi ha ancorada l'exposició, a l'interior del vaixell *Rei Favila*, és Pasqual Maragall. Allà és saludat per Mariscal, que ofereix un ram de flors a l'esposa de l'alcalde. Maragall correspon al detall entregant un havà al dissenyador valencià. Seguidament s'hi presenta Jordi Pujol, amb la mà recuperada i sense indicis de la paràlisi facial. L'últim, Lerma. El president valencià és ostensiblement saludat pels qui l'esperaven i la Banda Municipal perpetra les notes d'Anton Dvorak relatives al Nou Món. Mariscal s'encar-

Cafè i copa al Palauet Albéniz

A pesar que les relacions entre la Presidència valenciana i l'Ajuntament de Barcelona sempre han estat excel·lents, tal i com va qualificar Pasqual Maragall, Joan Lerma i l'alcalde de Barcelona van coincidir que en els pròxims anys València i Barcelona, el País Valencià i Catalunya, han d'intensificar la col·laboració a fi de potenciar un fort eix en el Mediterrani. L'encontre mantingut unes setmanes abans entre Joan Lerma i Jordi Pujol a Castelló determinava, d'entrada, la conferència de premsa. «Des del punt de vista econòmic —va assenyalar Lerma—, estic convençut que la relació serà molt fructífera mútuament, de cara a la competència comunitària». I Maragall va posar de relleu que l'eix que va de València a Barcelona és el més dinàmic de l'economia espanyola i europea.

El president valencià va insistir que les relacions entre les Generalitats valenciana i catalana són bones, correctes i positives. «I molt importants de cara al futur, perquè a la Generalitat valenciana li interessa molt reforçar aquest eix mediterrani». Sobre les relacions entre els socialistes valencians i catalans, Lerma, que havia departit unes hores abans amb Raimon Obiols, el primer secretari del PSC, va indicar que n'hi havia molt poques, de relacions, i que amb aquesta entrevista es tractava de reprendre-les a fi de coordinar les estratègies.

En un altre ordre les coses, Lerma va recordar que una de les qüestions pendents entre les administracions catalana i valenciana era el transvasament d'aigües de l'Ebre, en el qual tenia la confiança que les posicions quedarien aproximades, «a pesar —va dir— que hi ha uns quants interessos contra nosaltres». Pel que fa a aquest tema, Pasqual Maragall va matisar que el problema també implica el govern autònom de l'Aragó. «Contràriament als arguments històrics —va explicar Maragall—, Barcelona ja no necessita beure de l'Ebre. El dia que Tarragona tingui aigua, Barcelona ja no creixerà més. I nosaltres no volem que Barcelona creixi més». L'alcalde de Barcelona s'hi va mostrar esperançat, argumentant que era la primera volta que sentia aquest tema amb un plantejament de diàleg per part dels afectats.

Joan Lerma, quant als aspectes olímpics, va manifestar la seua satisfacció perquè València fóra subseu, cosa que de moment sembla concedida per a la pràctica del futbol. «Ens agradaria —va expressar el president— ser, no només subseu olímpica de futbol, sinó en altres esports. En ciclisme. En vela. En taekwondo. Però sobretot, en pilota valenciana, que simplement serà un esport d'exhibició». Per la seua part, Pasqual Maragall, que és president del comitè d'organització dels Jocs Olímpics, va fer veure la possibilitat d'organitzar dins l'Olimpíada Cultural una mostra popular de jocs esportius. «Seria magnífic —va dir— que poguéssim ensenyar al món, a més de l'espectacle oficial, tota la varietat esportiva nostra. Però això no depèn de la nostra voluntat, sinó de trobar patrocinadors privats que financin aquestes exhibicions».

Finalment Lerma, sol·licitat per una altra classe de relacions (TV3-TVV), va reclamar la reciprocitat com a base de qualsevol proposta de futur. «Nosaltres —va apuntar— no hem rebut cap petició perquè entre TV3 a la nostra comunitat. Si no hi hem posat cap impediment, tampoc Catalunya no havia de posar-n'hi perquè es veja TVV. La possibilitat de veure TVV a Catalunya no sols depèn de la voluntat del govern valencià, sinó de la població catalana. Hauria de ser una iniciativa més catalana que valenciana». Sobre els impediments de la Generalitat catalana per a la recepció de TVV, Lerma va afegir que els havia llegit més que escoltat, referint-se a la condició que Pujol va marcar el passat 18 de maig a Castelló. «La TVV —va reiterar el president valencià— serà en valencià. És una decisió que està presa fa molt de temps per part del consell d'administració». Joan Lerma va explicar que no tenia notícia que TVV estiguera produint programes en castellà. «I en tot cas —va concloure— la producció contractada s'està doblant al valencià». Pasqual Maragall es va mostrar partidari de poder veure TVV des de Barcelona: «Ens sentiríem enormement satisfets de poder captar un nou canal, a més en llengua germana». □

Maragall i Pujol es disputen Lerma

De fet, Jordi Pujol, i no per cap motiu especial, no tenia previst assistir a l'exposició de Xavier Mariscal. Probablement perquè en les relacions entre les institucions catalanes i valencianes sempre hi ha una exposició pel mig. El president Pujol, segons s'ha pogut saber, hi va anar perquè hi anava el president Lerma. D'alguna manera, la visita de Lerma a Barcelona constituïa una segona fase de l'encontre de Castelló. Jordi Pujol havia posat en circulació una sèrie de temes (TGV, l'eix del quadrant nord-occidental del Mediterrani, l'aigua de l'Ebre, la recepció de TVV...), el passat 18 de maig, que els socialistes catalans s'han afanyat a compartir. O, si més no, a manifestar-los públicament.

En funció d'aquesta lectura, l'exposició era un pretext per a accentuar les posicions. Que el president Pujol i l'alcalde Maragall vulguen monopolitzar Lerma i sobretot l'espai que representa, marca un nou signe en les relacions entre Catalunya i el País Valencià. Generalment, els catalans mai han estat tan interessats com ho estan pel País Valencià, que, en tot cas, sempre serà bastant menys del que alguns sospiten. Si els dos països estan condemnats a la comprensió i a la cooperació, per raons òbvies i per raons d'operativitat, les seues societats han d'encetar un procés de mentalització. I això salda millors resultats si es fa per la via institucional. I no només amb exposicions. □

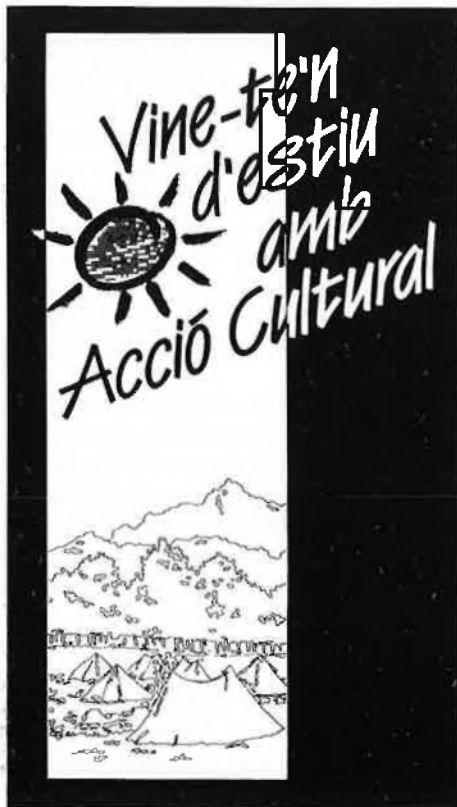
rega de conduir els tres mandataris a bord del vaixell que és propietat d'UGT. L'exposició, majoritàriament, ha estat muntada a les bodegues, de popa a proa, on la humitat ha dissenyat considerables llesques de rovell. S'intensifica l'olor a sardina mentre Mariscal fa descripcions en oriental per a Jordi Pujol, per al qual, com a mos-

tra de reconciliació, ha realitzat un disseny del seu nom en ordinador. La cosa acaba com havia d'acabar: amb *fino* i canapès. Lerma, Pujol, Maragall i Mariscal es donen les mans i després trien l'opció més oportuna. La de Lerma és tornar a València, acompanyat pels motoritzats fins a l'eixida de Barcelona. □

DOMÈNEC UMBERT

Maragall i Pujol, per Lerma.

- **XXI Universitat Catalana d'Estiu a Prada**
del 17 al 26 d'agost.

- **Universitat de Joves (Prada 89)**
del 16 al 26 d'agost.

- **Colònies d'Estiu**

1r torn: del 3 al 15 de juliol (Penyagolosa).
2n torn: del 5 al 17 de juliol (Vilallonga de la Safor).
3r torn: del 17 al 29 juliol (Vilallonga de la Safor).

- **Excursió als Alps Eslovens**

1r torn: del 15 al 29 de juliol (mínim de 30 persones).
2n torn: del 1 al 14 d'agost (mínim de 30 persones).

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ

Més informació: Moratín, 15, 8a. Telèfon 351 17 27. 46002 València